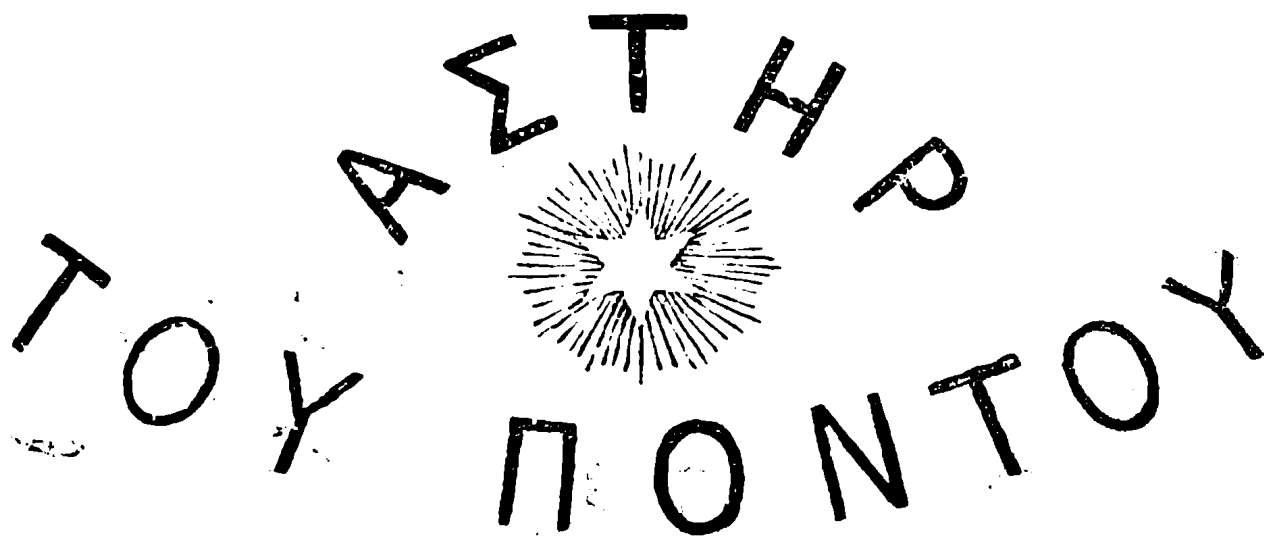

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΗΘΙΚΑ

Β'. Π γυνή καὶ μήτηρ

Ἐάν ἡ γυνή ὡς σύζυγος καὶ οἰκο-
δόσποινα μεγάλην καὶ ὑψηλὴν κέκλη-
ται νὰ ἐκπληρώσῃ ἐν τῷ κόσμῳ ἐν-
τολήν, ἡ ἀποστολὴ ὅμως αὐτῆς ὡς
μητὴρ εἶναι ὅ,τι ἱερὸν, ὅ,τι ἅγιον,
εἶναι τὸ θειότερον τῶν ἐπὶ γῆς.

Ἰδετέ τις πιστεύσει ὅτι ὁ Θεὸς,
ἀγαλλόμενος ἐπὶ τῇ θεᾷ τῆς ἀπα-
στρατούσης ἐν ἔλῃ, αὐτῆς τῇ λαμ-
πρῇ δημιουργίᾳ του, ἐν τῇ πατρι-
κῇ αὐτοῦ στοργῇ καὶ τῇ πανσόφῳ
καλαιωσίᾳ, ἐρίλοτιμήθη νὰ ἐπιστε-
γάζῃ τὸ θεσπέσιον αὐτοῦ ἔργον διὰ
τοῦ ἐντελέστερου τῶν δημιουργημά-
των ἡ ἔπλασε, τὴν γυναῖκα γλυ-
κίαν καὶ ἡμέρον, ἔξοχον αὐτῇ δαφι-
λεύσας καὶ ἀποράμιλλον καλ-
λομένην ἐν τῇ ἀειπρότητι αἰσθησέων καὶ

μεῖζον ἐπὶ πᾶσιν ἐνθεῖς αὐτῇ μόριον
τοῦ ὑπερτάτου ἐκείνου χαρίσματος, τῆς
δημιουργικῆς τούτέστι δυνάμεως. Καὶ
πράγματι ἐξίσταται τις καὶ διὰ γιγῶ
ἀναλογιζόμενος οἷα αἱ σεμναὶ τῆς φύ-
σεως ἱερεῖαι τελεσιουργοῦσιν ὑπερφύ-
κα καὶ ἀπόρρητα μυστήρια, ὅπως τὸ κυ-
φορούμενον αὐξήσῃ καὶ διαπλάσω-
σι καλλιτεχνικώτατα καὶ τέλος ἐξα-
γάγῃ εἰς φῶς ἄρτιον καὶ ζῶν καὶ
πᾶλλον τὸ ἀχειροποίητον ἀριστούργη-
μα, τὸν βασιλέα τῆς ὑψηλίου, τὸν
δαϊμόνιον ἄνθρωπον, ἵνα, τὰς αἰσθη-
σεις αὐτοῦ καλλιεργῶν καὶ τὰς δυνά-
μεις ἐντείνων καὶ τὸ πνεῦμα συνα-
ναπτύσσων, ἐφεύρῃ τέχνας καὶ ἐπι-
στήμας, μεταβάλῃ τὸ πρόσωπον τῆς
γῆς κατὰ τὰ ἑαυτοῦ συμφέροντα, ἐκ-
χερσῶν θαλάσσας καὶ ἀποθαλασσῶν
ἡπείρους, καὶ ἐν γένει, πᾶσαν ὑπερ-
πυρρὴν ἐλαφρῶς δυσχέρειαν καὶ πᾶν
καταρρίπτων ὅ,τι ὡς φραγμὸν.

ἐγγαράξῃ ἀνεξιτήλως πανταχοῦ τὰ ἴχνη τῆς θριαμβευτικῆς πορείας του καὶ διαπράττειται, αὐτὸς ὁ μικρὸς καὶ ταπεινὸς καὶ ἐφήμερος, τὰ γιγάντεια ἐκείνα καὶ τεράστια καὶ αἰώνια καὶ ἀθάνατα, ὡς εἶπεῖν, ἔργα, ἅπερ καὶ σιγῶντα μυρίων σαλπίγγων τορωτέραν ἀφίνουσι φωνήν, ἀνταξίαν εἰκόνα καὶ ἀκριβὲς ἐμοίωμα τοῦ πανσόφου τοῦ Σύμπαντος δημιουργοῦ αὐτὸν ἀνακηρύσσοντα. Καὶ ὅμως ἡ γυνὴ ἐπὶ αἰῶνας μακροὺς, μακροτάτους, θέμα τῆς ἀμαθείας καὶ τῶν προλήψεων, γδικεῖτο καὶ κατεπιέζετο, περιφρονουμένη καὶ στέγουσα ὑπὸ τὴν ἀπηνῆ δεσποτείαν τοῦ ἀνδρός. Καὶ ὅμως ἐνῶ ἑξαλλοὶ καὶ ἐνθουσιῶντες οἱ πάντες ἐβλεπον τὴν καταπληκτικὴν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους προαγωγὴν καὶ ἐπίδοσιν καὶ ἐιθυράμβους ἑφαλλον, τοὺς ἐξαισίους αὐτοῦ πνευματικούς θριάμβους καὶ τὰ κολοσσαῖα ὕλικά τρόπαια ἐξυμνοῦντες καὶ ἐκθειάζοντες, τὴν γυναῖκα, τὴν τίκτουσαν τὸν τούτων δημιουργὸν καὶ ἐφευρέτην, τὸν δίπηχυν γίγαντα, τὸν ἐφήμερον μὲν καὶ παροδικὸν κατὰ τὴν βραχύτητα τοῦ βίου, ἀθάνατον δὲ διὰ τῶν μεγαλουργιῶν τοῦ ἀνθρώπου, ἐν μοῖρα κτήνους ἔβηκαν, ἀπλοῦν ὄργανον πρὸς κόρεσιν τῶν σαρκικῶν αὐτῶν ὀρέξεων αὐτὴν ἐκλαβόντες. Καὶ πολλοί, τῶν βαρβάρων ἰδίως, ἐπὶ τοσοῦτον ὑπὸ τοῦ ἐγωῖσμοῦ καὶ τῆς ἀμαθείας ἐτυφλώθησαν, ὥστε ἐτολμησαν νὰ χαρακτε-

ρίσθωσαν τῆς ἀνθρωπίνης ἀξίας, ἀπλοῦν δέ τι οὖσαν ἐργαστήριον, ἀπλουστάτην θήκην, ἐνθα προφυλαττομένη ἀπὸ τῶν ἐπιχειρῶν τῆς ἀτμοσφαίρας ἡ πολύτιμος τοῦ ἀνδρός ὕλη, μόνῃ ἐκ τοῦ αὐτομάτου ἀνευ σφύρας καὶ ἄκμωνος, ἀνευ σμίλης καὶ γραφίδος διαπλάσσεται, λειαίνεται, γλυφεταί, χρωματίζεται ἁρμονικώτατα καὶ ἀφροῦ καταστῇ τέλειος, κλέψῃ δέ ποθεν καὶ ψυχὴν τινα ζῶσαν, διολισθαίνει αἴφνης καὶ δραπετεύει τῆς εἰρκτῆς τοῦ ὁ θελξίνους κακοῦργος, ἵνα συνταράξῃ ἀπ' ἄκρου ἕως ἄκρου τὴν τάλαιναν γῆν καὶ ἐπιθέσῃ ἐπὶ τοῦ τραχήλου τῆς τὸν βαρὺν καὶ δεσποτικὸν αὐτοῦ ζυγόν. Καὶ δὲν ἡδίκηθη ἡ γυνὴ κατὰ τοὺς παλαιούς ἐκείνους ἰδιοτρόπους καὶ ἀνδρομανεῖς μόνον αἰῶνας, ἀλλὰ πολλοὺς ἔτι καὶ μετὰ τὴν διάδοσιν τῆς θεοσδότου τοῦ χριστιανισμοῦ θρησκείας, ἣτις ἀνύψωσε τὴν γυναῖκα τῆς τέως ἐξευτηλιστικῆς αὐτῆς θέσεως, ἴσην καὶ ἀρίστην τῷ ἀνδρὶ αὐτὴν ἀνακτοῦρασ, αἱ αὐταὶ ἐξηκολούθησαν ἐπικρατῆσαι παρὰ πολλοῖς ἐλλείπειν περὶ τῆς γυναικὸς ιδέαι. Καὶ παραλείποντες ἄλλα, ἀρκούμεθα μόνον ἀναφέροντες τὴν ἀστείαν ἐκείνην ἐκκλησιαστικὴν σύνοδον τὴν ἐπὶ τοῦ μεσαιῶνος ἐν ἡμέρᾳ τῆς Γαλλίας συγκροτηθεῖσα ἣτις βύσασα τὰ ὦτα ἐπιμελῶς ὡς τὴν σκηνὴν τοῦ τῶν ἐθνῶν Δαυκάλου βρωντος στεντορείως: « Οὐκ ἔστιν ἄρσ καὶ θῆλυ· πάντες ἐν ἑξέφεν ἐν ἑξέφεν »

Ἰησοῦ, συλλήβηται ἂν ἡ γυνὴ εἶναι τέλειος ἄνθρωπος καὶ ἔχει ψυχὴν!!!

Οὕτω δὲ ἡ γυνή, παραγνωρίζουμένης τῆς ἐξουτῆς δυνάμεως καὶ ἀξίας καὶ τῆς ἐν τῇ κοινωνικῇ δράσει συμμετοχῆς αὐτῆς περιφρονητικῶς ἀποκρουμένης, ἐχρησίμευε παρὰ πλείστοις τῶν λαῶν μόνον ὡς ὠραῖόν τι ἐπιπλόν· ἐνθα δὲ ἀπήλαυέ τινων διακαιωμάτων καὶ ἐθεωρεῖτο ὁπωσδήποτε ὡς λογικὸν ὄν, ἐξήσκει μὲν τὴν αὐτῆς ἀποστολὴν, ἀλλὰ περιορισμένως λίαν καὶ ἐλαττωματικῶς, ὅτε μὴ ἀξιουμένη τῆς ἀπαιτουμένης ἀγωγῆς καὶ μορτώσεως καὶ στερουμένη δὲ καὶ αὐτῆς ἔτι τῆς ἐλευθέρως βουλήτεως καὶ ἐνεργείας. Διὰ τοῦτο ὑπέρτατον μὲν αὐτῆς μέλημα καὶ καθήκον ἦν ἵνα ἐγκαλλωπιζομένη δι' ἀπασῶν αὐτῆς τῶν δυνάμεων ὑπεκκαύσῃ τὰς φιληδόλους τοῦ ἀνδρὸς ὀρέξεις, μόνῃ δὲ παρ' αὐτῆς ἀπηγεῖτο ἀρετὴ τὸ σωφρονεῖν. Καὶ αὐτοὶ δὲ οἱ ἀθάνατοι ἡμῶν πρόγονοι, οἱ τὰς ὑπάτας τῆς θεωρητικῆς τε καὶ πρακτικῆς φιλοσοφίας ἀνελθόντες βαθμίδας, ἡδίκησαν ἀναξίως ἑαυτῶν τὴν γυναῖκα καὶ παρημέλησαν τὴν καλλιέργειαν τῆς θαυμασίας αὐτῆς φύσεως, τὴν ἀνάπτυξιν τοῦτέστι τοῦ νοῦ καὶ τὴν διέκτασιν τῆς καρδίας, καὶ ἀποκλείσαντες αὐτὴν καὶ αὐτῆς ἔτι τῆς ἀνατροφῆς τῶν τέκνων καθιέρωσαν ἀπάσας αὐτῆς τὰς σκέψεις περὶ τὴν ἀστροφάντην καὶ τὴν ἡλακάτην. Καὶ

ταῦτα ἔπραττον οἱ γεννάδαι, ἐνῶ ἔβλεπον τὴν ἀρειμάνιον Σπάρτην ἐμπράκτως διδάσκουσαν οἶων καὶ ἡλίκων ὠφέλειων πρόξενος τῇ τε πατρίδι ἰδίᾳ καὶ τῇ ἀνθρωπότητι ἐν γενεῇ καθίσταται ἡ σκόπιμος τῆς γυναικὸς διαπαιδαγώγησις καὶ ἡ ἐν τῇ ἀπαλῇ αὐτῆς καὶ εὐπλαστῇ καρδίᾳ ἐμφύτευσις ὑγιῶν ἀρχῶν καὶ εὐγενῶν αἰσθημάτων.

Καὶ ταῦτα μὲν εἰρήσθωσαν παρεκβατικῶς περὶ τοῦ οἰκτροῦ παρελθόντος τῆς γυναικὸς, ὅσον ἀφορᾷ ἰδίως τὴν ἀποστολὴν αὐτῆς ὡς μητρός· ἤδη δὲ ἐπιχειροῦντες νὰ ἐξετάσωμεν τὴν ἐνεστῶσαν αὐτῆς ὑπὸ τὴν ἐπισφιν ταύτην κατάστασιν καὶ τὰ ἐπιβαλλόμενα αὐτῇ καθήκοντα, ἐπάναγκες κρίνομεν νὰ διευκρινίσωμεν ἐν πρώτοις τὴν ἐν τῇ τεκνοποιίᾳ θέσιν αὐτῆς, ἵνα σαφέστερον ἐκδηλωθῇ τὸ πόρισμα τῶν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἡμετέρων σκέψεων. Ἀλλ' ἵνα μὴ τυχόν βεβηλώσωμεν τὰς ἀγνάς ἀκράς τῶν ἡμετέρων ἀναγνωστριῶν δι' ἐκφράσεων ἴσως ἀντικειμένων εἰς τὴν καθιερωμένην παρ' ἡμῖν ἐν τοῖς λόγοις καὶ τῇ καθόλου ἀναστροφῇ αὐτῆσαν σεμνοπρέπειαν, ἐπιτρέπηται νὰ ἐκθέσωμεν τὰς ἡμετέρας ἰδέας ἀλληγορικῶς. Προσφυῶς λοιπὸν δυνάμεθα νὰ παραβάλλωμεν τὴν τεκνοποιῶσαν πρὸς τὴν τεκτονικὴν. Ὁ ἀνὴρ, ὡς ἐργάτης, παρέχει τὴν ἀπαιτουμένην ὕλην, στερεάν, ὡς οἶόν τε, καὶ καλὴν· ἡ γυνή, ὡς οἰκοδό-

μας, ἐπιξεργάζεται καὶ συναρμολογεῖ εὐρυθμότατα διὰ τῶν ἐμφύτων αὐτῇ καλλιτεχνικῶν δυνάμεων τὴν ἀκατέργαστον ὕλην, καὶ ὁ Θεὸς ἐπὶ τέλους, ὡς πάνσοφος ἀρχιτέκτων, συμπιτρώει τὸ ὅλον καὶ κατευθύνει οὐρανόθεν τὸ τῆς ζωῆς καὶ τοῦ λόγου ἀέτωμα ἐπὶ τὸν ἐξαίσιον τοῦτον καὶ θεσπέσιον τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος στήκον.

Τούτων οὕτως ἐχόντων, ἐκ τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῆς γυναικὸς ἐξαρτᾶται κατὰ μέγα μέρος τὸ ν' ἀποκτήσωσι τέκνα εὐρωστά καὶ ὑγιᾶ διὰ τῆς σκοπίου καὶ βαθμιαίας ἐντάσεως τῶν σωματικῶν αὐτῶν δυνάμεων, τῆς ἀποχῆς ἀπὸ πάσης καταχρήσεως, δυναμένης νὰ καταστρέψῃ ἢ διαφθείρῃ τὴν γονιμότητα τῆς ἐμφύτου αὐτοῖς δημιουργικῆς δυνάμεως καὶ τῆς ἐν μέτρῳ καὶ κανόνι ἀπολαύσεως τῶν ἀπὸ τῆς νεότητος καὶ τοῦ γάμου ἡδονῶν. Καὶ ἡ εὐτεχνία εἶναι ἐπιστήμη, μελέτης χρήζουσα ἐμβριθοῦς καὶ ἐφαρμογῆς εὐστόχου πρὸς ἐπιτυχῇ καρποφόρησιν. Ἦθελεν εἶσθαι δὲ λίαν μωρὸν καὶ ἀσύνητον καὶ ἀπειπιστικὸν συνάμα, εἰάν τὰ μὲν χρήσιμα πρὸς ἐξάσκησιν τῶν ἐπιτηδευμάτων ἡμῶν ἐργαλεῖα νυκτός τε καὶ ἡμέρας ἐσκεπτόμεθα καὶ ἐμεριμνῶμεν νὰ βελτιώσωμεν καὶ τελειοποιήσωμεν, τὰ δὲ σώματα ἡμῶν περιεωρῶμεν ἀβελτέρως διακείμενα περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ὑπάτου τῶν καθηκόντων, τὴν γέννησιν τούτεστι τέκνων

σπριγόντων καὶ ἀναιμάτων, ἀξίων νὰ ἐνστερνισθῶσι ψυχὴν μεγαλουργὸν καὶ φρόνημα ὑψηλόν καὶ αἰσθημάτων γενναῖα καὶ ἱκανῶν νὰ προσπορίσωσιν ἡμῖν καὶ δόξαν καὶ εὐμαρίαν οὐκ ἐλάττω πάντως τῆς ἀπὸ τῶν λοιπῶν ἐπιχειρήσεων προσδοκωμένης. Παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Πέρσαις μείζων τιμὴ καὶ δόξα ἀπενέμετο μετὰ τοὺς περὶ τᾶ πολεμικὰ κρατιστεύοντας τοῖς πολλὰ τέκνα ἔχουσιν· ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις ἔθνεσι καὶ τοῖς Ἰσραηλίταις ἰδίως καὶ χριστιανοῖς ἡ πολυτεχνία ἐθεωρεῖτο καὶ θεωρεῖται ἔτι δίκαιως ὡς εὐλογία παρὰ Θεοῦ. Ἀλλὰ μὴ λησμονήσωσιν οἱ ἡμέτεροι εὐμενεῖς ἀναγνώσται καὶ τὸ σοφώτατον ἐκεῖνο προγονικὸν λόγιον: «οὐκ ἐν τῷ πολλῷ τὸ εὖ, ἀλλ' ἐν τῷ εὖ τὸ πολὺ». Σύμμετρον ἔθεν μέριμναν καὶ ἐνδελεχῇ ἀφασίῳσιν ὀρεῖλει ἐπὶ τούτῳ νὰ ἐπιδείξῃ ἰδίως ἡ γυνή, ἥς καὶ ἡ ἐλαχίστη ὀλιγοψία ἀνεπανορθώτου βλάβης καὶ καταστροφῆς πρόξενος δύναται ν' ἀποδῇ εἰς τὸ κυοφορούμενον. Διὰ τοῦτο δὲ ὁ πάνσοφος δημιουργός, ἀναθείς τῇ ἀσθενεῖ γυναικὶ τὴν δυσχερεστάτην καὶ βαρυτάτην ἀποστολὴν καὶ μηχανὴν αὐτὴν ἱερὰν καταστήσας τῆς αὐξήσεως τοῦ ἐξοχωτέρου τῶν δημιουργημάτων του, ἐνέχυσεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς ἄπειρον φίλτρον καὶ διάπυρον στοργήν, ἵνα ὑπὸ τούτων σοριζομένη μὲν, πρᾶισθανθῇ καὶ ἀποσοδήσῃ πᾶν τὸ ἀπευκταῖον, ἐνισχυομένη δὲ καὶ ἐμ-

ψυχουμένη, ὑπομείνῃ μετὰ καρτερί-
ας ἥρωϊκῆς ὄντως τὰ τῇ μητρότη-
τι συμπαραμαρτοῦντα ἄπειρα δεινὰ
καὶ βάσανα καὶ τὰς τρομερὰς τοῦ
τοκετοῦ ὠδύνας, θυσιάζουσα, εἰ δε-
ήσει, μετ' αὐταπαρνήσεως μάρτυρος
καὶ αὐτὸ τὸ ὑπέρτατον τῶν ἐπὶ γῆς
ἀγαθῶν, τὴν πολύτιμον αὐτῆς ὑπαρ-
ξιν, ὑπὲρ τοῦ παμφιλτάτου ἐμβρύου.
Ὅποια τιμὴ διὰ τὴν γυναῖκα ὅτι
ἠξιώθη τοιαύτης ὑψηλῆς καὶ ἱερᾶς
ἀποστολῆς, καὶ ὅποῖος ἔπαινος καὶ ὁ-
ποία εὐχὰ δι' αὐτήν, ἂν πιστῶς καὶ
ἀπαρεγκλίτως, μετὰ ζήλου καὶ συ-
νέσεως ἀφροσιωθῇ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν
τῶν ἐπιβαλλομένων αὐτῇ καθηκόντων
καὶ ἀναδειχθῇ ἀξία τοῦ εὐγενοῦς προ-
ορισμοῦ τῆς καὶ τῆς ζηλευτῆς πρὸς
αὐτὴν ἐμπιστοσύνης τοῦ Ὑψίστου! Δὲν
κρίνομεν ἄπο σκοποῦ νὰ παραθέσωμεν
ἐνταῦθα καὶ τὴν ἐξῆς ἐκ τοῦ ἡμετέρου
« Φιλήματος » στροφὴν, ἐπαρκῶς
εἰκονίζουσιν τὴν τρυφερότητα καὶ τὸ
φίλτρον τῶν μητέρων πρὸς τὰ ἑαυτῶν
τέκνα :

« Εἶναι τὸ φίλημα ἄγιον,
ἀκτὶς φωτὸς ἁγίου,
ὅταν τευθῇ ὑπὸ μητρὸς
εἰς μέτωπον νηπίου.
Ὑπέφερον ἡ τάλαινα
ἐπὶ ἐννέα μῆνας
ἡσθάνθη πόνους τρομεροῦς,
ὀδύνας καὶ ὠδύνας
καὶ ἦσεν ὅταν γεννηθῇ
καὶ ὅταν ἀνατεῖλῃ
κ' ἐκπέμπουν θρῆνον θελκτικόν
τὰ ἀσθενῆ του χεῖλης,
πληροῦσαι θείας ἡδονῆς,
ἀρρήτου θυμολύας

καὶ κύπτει τὸ ἀσπάζεται
μετὰ θερμῆς καρδίας! »
(Ἐπεταὶ συνέχεια)

Γ. Π.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ.

Βραχέα περὶ Ῥητορικῆς.

(Συνέχεια).

Σχήματα καθ' ὁμοίωσιν.

Τοιαῦτα εἶναι τὰ ἐξῆς· 1) ἡ παρο-
νομασία, 2) ἡ παρήχησις ἢ ἀντανά-
κλασις, 3) τὸ ὁμοιοτέλεuten ἢ ὁμοι-
οκατάληκτον, 4) τὸ ἰσόκωλον καὶ 5)
τὸ πάριτον.

Παρονομασία σχηματίζε-
ται, ὅταν γίνηται χρῆσις λέξεων κα-
τὰ τὰς πλείστας συλλαβὰς αὐτῶν ὁ-
μοίων πρὸς ἀλλήλας· ὡς τυγχάνω — ἀποτυγχάνω, νύμφη — ἄνυμφος, παρθένος — ἀπάρθενος, συλλυποῦμαι — λυποῦμαι καὶ τὸ
τοῦ Δημοσθένους « Σύλλογοι
παντοδαποὶ καὶ λόγοι κατὰ τὴν
ἀγορὰν ἐγίνοντο », « τεῖχος περὶ τὴν
πόλιν περιβαλεῖν καὶ τοὺς πο-
λίτας περιλαβεῖν » καὶ τὸ
τοῦ Λυσίου « πεζομαχοῦντες
καὶ ναυμαχοῦντες ἔστησαν
τρόπαια ».

Παρήχησις δὲ σχηματίζε-
ται, ὅταν δύο ἢ περισσότεραι λέξεις,
ἀλλεπαλλήλως ἀκολουθοῦνται, ὁμοί-
ως μὲν ἡχῶσι, διάφορα δὲ σημα

νωσιν· εἶον· Οὐκ ἐπὶ τῆς σκηνῆς
ἀλλ' ἐν ταῖς κοινοῖς· καὶ· Οὐ
μονον ββλίου καὶ νοῦ, ἀλλὰ καὶ
νοῦ δέεται· καὶ· Σαμὶα μιὰ ναῦς·
καὶ· Βοήθεια θεία.

Ὅμοιοι τελευτον δὲ σχη-
ματίζεται, ὅταν τὰ κῶλα ἢ αἱ προ-
τάσεις λήγωσιν εἰς τὴν αὐτὴν συλ-
λαβὴν· εἶον· « Ἐκατὸν δὲ τριήρεις
ἐναυπηγητά μεθα, τριακοσίους δὲ
ἐπείας· παρεσκευασά μεθα, καὶ
τριακοσίους τοξότας· Σκύθας ἐπριά-
μεθα ».

Ἰσοκῶλον δὲ, ὅταν τὰ κῶλα
τῆς περιόδου εἶναι ἴσα ἢ κατὰ τὰς
συλλαβὰς ἢ κατὰ τὰς λέξεις· εἶον·
« Τοὺς μὲν θεοὺς φοβοῦ· τοὺς δὲ γο-
νεῖς τίμα ».

Πάρισον δὲ, ὅταν τὰ κῶλα
ᾗναι συγχρόνως καὶ ἴσα καὶ ὁμοιοτέ-
λευτα· εἶον· « Ἄ μὲν ἐπίστασαι, δι-
αφύλαττε ταῖς μελέταις· ἃ δὲ μὴ
μεμάθηκας, προσλάμβανε ταῖς ἐπι-
στήμασι » καὶ· « Ἐὰν ᾗ· φιλομα-
θῆς, ἔσθι καὶ πολυμαθῆς ».

Ταῦτα εἶναι τὰ κυριώτερα περὶ λέ-
ξιν σχήματα. Τούτων δὲ ἡ χρῆσις
ἀπαιτεῖται νὰ γείνη μετὰ μεγάλης
προσοχῆς καὶ προσηκόντως, ἵνα μὴ
ἀναρμόστως ἢ ὑπερβολικῶς γινομένη
ἐπενέγκῃ εἰς τὸν λόγον ἀντιήθεως
ἀγρίαν καὶ ἀντὶ κόσμου ἀκοσμίαν.

Περὶ Σχημάτων Διανοίας.

Τῶν ῥητορικῶν τῆς διανοίας σχήμα-
τα εἶναι πολυάριθμα. Ἐκ τούτων δὲ
κυριώτερα εἶναι τὰ ἑξῆς· 1) Ἡ προ-

σωποποιία, 2) ἡ παρομοίωσις ἢ σύγ-
κρισις, 4) ἡ ἀντιθέσις, 5) ὁ ὑπαινιγ-
μὸς, 6) ἡ ἐρώτησις, 7) ἡ ἀναζώνησις,
8) ἡ ἐπιζώνησις, 9) ἡ ὑποτύπωσις,
10) ἡ ἀνακρίνωσις, 11) ἡ συγχώ-
ρησις, 12) ἡ ἐπανορθωσις, 13) ἡ δι-
απόρησις, 14) ἡ ἐπεξεργασία ἢ ἐπιμο-
νῆ, 15) ἡ ἔμφασις, 16) ἡ ὑπέρθεσις
ἢ ἀναβολή ἢ τὸ παράδοξον, 17) ἡ
ἀποσιώπησις, 18) ἡ παραλείψις, 19)
ἡ πρόληψις ἢ προκαταλήψις, 20) ἡ
ἀνθυποφορά, 21) ἡ εὐχὴ, 22) ὁ διά-
λογος καὶ 23) ἡ ἡθοποιία.

Προσωποποιία σχηματί-
ζεται, ὅταν παρίστανται τὰ ἄψυχα
αἰσθανόμενα ἢ λαλοῦντα.

Ἀποστροφὴ δὲ, ὅταν ὁ ῥή-
τωρ στρέφῃ τὸν λόγον ἀπὸ τῶν ἀ-
κροατῶν τοῦ καὶ ἀποτείνηται πρὸς
τὸν ἀντίδικον ἢ πρὸς ἄλλον τινὰ
παρόντα ἢ ἀπόντα, ἢ καὶ πρὸς ἄψυ-
χον ὄντι.

Παρομοίωσις ἐστὶ ἡ σύγ-
κρισις, ὅταν ὑπὸ τοῦ ῥήτορος πα-
ραλληλιζῶνται δύο ἀντικείμενα ἔ-
χοντά τινα ὁμοιότητα.

Ἀντιθέσις δὲ, ὅταν παρα-
τάττωνται ἀντιθετοὶ ιδέαι ἢ λέξεις·
εἶον τὸ τοῦ Δημοσθένους· « Ἐδιδάσκες
γράμματα, ἐγὼ δ' ἐφοίτων· ἐτέλεις,
ἐγὼ δ' ἐτελούμην· ἐχόρευες, ἐγὼ δ' ἐ-
χορήγουν· ἐγραμμάτευες, ἐγὼ δ' ἐκ-
κλησιάζον· ἐτριταγωνίστεις, ἐγὼ δ' ἐ-
θεώρουν· ἐξέπιπτες, ἐγὼ δ' ἐσύριτ-
τον· ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν πεπολίτευσαι
πάντα, ἐγὼ δὲ ὑπὲρ τῆς πατρίδος. »

Ἵπαι νι γ μ δ ε, ὅταν διεγεί-
ρηται ἢ ὑπονέηται ἀνάμνησις τις
εὐάρεστος ἢ δυσάρεστος.

Ἐρωτήσις δέ, ὅταν ὁ ῥήτωρ
προσποιούμενος ὅτι ἐρωτᾷ ἀποτείνει
τὸν λόγον πρὸς τινα, οὐχὶ ἵνα πληρο-
φορηθῇ, ἀλλ' ἵνα στενοχωρίαν καὶ ἀ-
μηχανίαν εἰς τὸν ἐρωτώμενον ἐπιφέ-
ρῃ· οἷον τὸ τοῦ Δημοσθένους: « Τίς
γὰρ συμμαχία, σοῦ πράξαντος, γέγο-
νε τῇ πόλει; τίς δὲ βοήθεια ἢ κτη-
σις εὐνοίας ἢ δόξης; » τίς δὲ πρεσ-
βεία; τίς διακονία, δι' ἣν ἡ πόλις
ἐντιμοτέρα γέγονεν; »

Ἀναφώνησις δὲ ἢ ἐκφώ-
νησις, ὅταν ὁ ῥήτωρ κατεχόμενος
ὑπὸ σφοδροτάτων παθῶν, ἐκπλήξεως,
θαυμασμοῦ, ὀργῆς, χαρᾶς, λύπης,
ἐκφράζεται δι' ἀναλόγων παθηματι-
κῶν λέξεων, ὅπως ὁ Δημοσθένης ἀ-
γαννακτῶν, διότι ἐσυκοφαντεῖτο ὑπὸ
τοῦ Αἰσχίνου ὡς φιλιππίζων, ἐκφώ-
νει: « Ὅς γὰρ ἐμοῦ φιλιππισμὸν, ὦ γῆ
καὶ θεοί! κατηγορεῖ, τί οὗτος οὐκ ἂν
εἶποι; »

Ἐπιφώνησις δὲ σχηματίζε-
ται, ὅταν μετὰ τινα διήγησιν ἐπι-
φωνῇ ὁ ῥήτωρ, οἷον εἰ γνωμολογῶν,
λόγον τινὰ σύντομον μὲν, ἐμφαντι-
κὸν δὲ θαυμασμοῦ, ἐκπλήξεως ἢ
σκέψεως βαθείας ὡς πρὸς τὰ ἐν-
τεῦθεν προκύπτοντα καλὰ ἢ κακὰ
ἀποτελέσματα· οἷον τὸ τοῦ Δημο-
σθένους: « Οὗτος ἐκεῖνος ἅπληστος
ἦν! » Ὅμοιον εἶναι καὶ τὸ ἐξῆς:
« Τοιαῦτα τῶν ἐμφυλίων πολέμων

τ' ἀποτελέσματα! »

Ἵποτύπωσις δέ, ὅταν ἐν
ζωηρᾷ περιγραφῇ καὶ δι' ἐνεστῶτος
χρόνου, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, ὑποτυπῶι ὁ
ῥήτωρ συμβεβηκός τι· οἷον τὸ τοῦ
Δημοσθένους: « Ὅτε ἐπορευόμεθα εἰς
Δελφοὺς, ἐξ ἀνάγκης ἦν ὁρᾶν ἡμῖν
πάντα ταῦτα· οἰκίας κατεσκαμμένας,
τείχη περιηρημένα, χώραν ἔρημον
τῶν ἐν ἡλικίᾳ, γυναῖα δὲ καὶ παι-
δάρια ὀλίγα, καὶ πρεσβύτας ἀνθρώ-
πους εἰκτρούς » καὶ τὸ τοῦ Λυκούρ-
γου ἐν τῷ κατὰ Λεωκράτους λόγῳ,
ἐν ᾧ ὑποτυπῶνται ἡ τῶν Ἀθηναίων
κατάστασις μετὰ τὴν ἐν Χαιρωνείᾳ
ἦταν· Ἵποτύπωσις δ' ἐναργῆς εἶναι
καὶ τὸ τοῦ Ὀμήρου:

« Ὅς εἰπὼν συναγεν νεφέλας, τάρ' ἔξε δὲ
ποντον,
χερσὶ τρίαιναν ἐλών· πάσας δ' ὀρύθουν ἀ-
έλλας.

Ἀνακρίνωσις δὲ σχημα-
τίζεται, ὅταν ὁ ῥήτωρ ζητῇ τρόπον
τινὰ τὴν γνώμην τῶν ἀκροατῶν, τῶν
δικαστῶν ἢ τῶν ἀντιδίκων του πε-
ρὶ τοῦ τί πρέπει ἢ ἔπρεπε νὰ πρά-
ξῃ, οὐχὶ συμβουλευόμενος αὐτοὺς,
ἀλλ' ἵνα δείξῃ ὅτι ὀρθῶς ἐπράξεν· οἷ-
ον τὸ τοῦ Δημοσθένους: « Τί τὴν πό-
λιν, Αἰσχίνη, προσῆκε ποιεῖν, ἀρχὴν
καὶ τυραννίδα τῶν Ἑλλήνων ὀρῶ-
σαν ἐαυτῷ κατασκευαζόμενον Φίλιπ-
πον; ἢ τί τὸν σύμβουλον ἔδει λέγειν
ἢ γράφειν τὸν Ἀθήνητιν ἐμέ; κτλ. »

Συγχώρησις δὲ σχηματίζε-
ται, ὅταν ὁ ῥήτωρ παραχωρῇ τῷ ἐ-
ναντίῳ μίκρον τι καὶ φιλονεικούμενον

καὶ ἀμφίβολον, ἵνα ἐξαγάγῃ ἐξ αὐτοῦ μείζον τι καὶ ὁμολογούμενον καὶ οὕτως ἔτι μάλλον ἐξελέγξῃ αὐτόν.

Ἐπανόρθωσις δέ, ὅταν ὁ ῥήτωρ διορθῇ λέξιν τινὰ ἢ ἔννοιαν, οὐχὶ ὡς ἐσφαλμένην, ἀλλ' ἵνα εἰπὼν τὸ δοκοῦν ἐπιφέρῃ μείζον τι καὶ προσφύτερον· οἷον τὸ τοῦ Δημοσθένους «Οὐκ ἔστι τῶν αἰσχυρῶν, μάλλον δὲ τῶν αἰσχίστων».

Θ. Γ.

ΠΡΟΣΗΚΑ

Περὶ τοῦ Ἡλίου.

Ἐξ ὅλων τῶν ἀστέρων ὁ Ἡλιος πρὸ πάντων ἀνέκαθεν καὶ πάντοτε προὔξενησεν εἰς τοὺς ἀνθρώπους τὴν μεγαλειτέραν ἐντύπωσιν· διότι σχετικῶς πρὸς τοὺς ἄλλους ἀστέρας καὶ μεγαλῆτερος φαίνεται καὶ λάμψιν περισσοτέραν ἔχει καὶ μεγίστην εὐεργετικὴν ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῆς γῆς ἐπίδρασιν κέκτηται διὰ τῆς θερμότητος, ἥτις ζωογονεῖ καὶ θάλλει πάντα τὰ ἐν τῇ φύσει. Ὁ μέγας καὶ λαμπρὸς καὶ ζωογόνος οὗτος ἀστὴρ ὑπὸ πολλῶν ἐκ τῶν ἀρχαίων ἔθνων ἐνομίσθη Θεὸς καὶ εἰς τοὺς ποιητὰς παρέσχεν ἀφθονον ὕλην ἐμπνεύσεως. Ἡ δὲ ἀστρονομία ἐπὶ μακρὸν μὲν χρόνον ἐθεώρει τὸν Ἡλίον ὡς ἓνα τῶν ἀστέρων, περὶ τὴν Γῆν κινούμενον ἐξ ἀνατολῶν πρὸς δυσμᾶς. Ἀλλὰ κατὰ τὴν 15 ἡν ἐκα-

τονταιτηρίδα γέρων τις μοναχὸς τῆς ἐν Πρωσσίᾳ πόλεως Θόρνου, καλούμενος Κοπέρνικος, διεκήρυξεν, ὅτι οὐχὶ ὁ Ἡλιος περὶ τὴν Γῆν κινεῖται, ἀλλ' ἐξ ἐναντίας ἡ Γῆ κινεῖται περὶ τὸν Ἡλίον. Καίτοι δὲ κατ' ἀρχὰς ἡ γνώμη αὕτη τοῦ Κοπέρνικου ἐμυκτηρίσθη καὶ παρὰ τῶν πλείστων ἀπερρίφθη, ὑπὸ τινων δὲ μάλιστα κατέκριθη καὶ ὡς ἀντιβαίνουσα εἰς τὴν Ἀγίαν Γραφὴν καὶ ἐπομένως δυσσεβής, ἐν τούτοις βαθμηδὸν διὰ διαφόρων παρατηρήσεων ἐπεβεβαιώτο καὶ μάλιστα μετὰ τὴν ἐφεύρεσιν τῶν τηλεσκοπίων.

Τούτου ἕνεκα μετὰ ἓνα σχεδὸν αἰῶνα ὁ τοῦ Κοπέρνικου ἔνθερμος ὁπαδὸς Γαλιλαῖος, καίπερ ἐξ ἀνάγκης ἐνώπιον τοῦ ἱεροδικείου ἀρνούμενος τὴν περὶ τὸν Ἡλίον κίνησιν τῆς Γῆς, προσέθετεν εἰς τὴν ἐπιβεβλημένην αὐτῷ ἄρνησιν ταύτην μετ' ἀκραδάντου πεποιθήσεως περὶ τῆς κινήσεως τῆς Γῆς τὸ παροιμιώδες καταστάν ἐκεῖνο λόγιον αὐτοῦ: «Καὶ ὁμῶς κινεῖται».

Μετὰ τὴν παραδοχὴν ἐπὶ τέλους παρ' ὅλων σχεδὸν τῶν ἀστρονόμων τῆς γνώμης τοῦ Κοπέρνικου καὶ Γαλιλαίου, κατέπεσε πλέον εἰς ἀχρηστίαν τὸ παλαιότερον πλανητικὸν σύστημα, ὅπερ ἐκαλεῖτο Πτολεμαϊκόν, καὶ ἀντικατέστη διὰ τοῦ λεγομένου Κοπέρνικεῦ πλανητικοῦ συστήματος. Κατὰ τὸ σύστημα τοῦτο ὁ Ἡλιος εἶναι κέντρον περὶ αὐτὸν

δὲ εἰς διαφόρους ἀποστάσεις κινου-
νται οὐκ ὀλίγοι διάφοροι κατὰ τὸ μέ-
γεθος πλανῆται· εἰς δὲ τούτων τῶν
πλανητῶν εἶναι καὶ ἡ ἡμετέρα Γῆ.
Ὅντες δὲ, ὅπως ἡ γῆ, καὶ οἱ λοι-
ποὶ πλανῆται, οἱ περὶ τὸν ἥλιον
κινούμενοι, σώματα ἑτερόφωτα, διαί-
ρουνται εἰς τρία διακεκριμένα ἄθροί-
σματα, ἐξ ὧν τὸ μὲν πρῶτον, τὸ καὶ
γειτνιάζον τῷ ἥλιῳ, περιλαμβάνει
τοὺς τέσσαρας μετρίους κατὰ τὸ μέ-
γεθος πλανήτας, τὸν Ἑρμῆν, τὴν Ἀ-
φροδίτην, τὴν Γῆν καὶ τὸν Ἄρην· τὸ
δὲ δεύτερον, τὸ καὶ μᾶλλον ἀφεστώς,
ἀποτελεῖται ὑπὸ τῶν τεσσάρων πο-
λὺ μεγάλων πλανητῶν, τοῦ Διὸς,
τοῦ Κρόνου, τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τοῦ
Ποσειδῶνος· τὸ δὲ τρίτον ἄθροισμα
τῶν πλανητῶν, εὐρισκόμενον μετα-
ξὺ τῶν δύο εἰρημένων ἄθροισμάτων,
ἀποτελεῖται ὑπὸ πολλῶν λίαν μι-
κρῶν πλανητῶν, σὺν τῇ προσόδῳ τῆς
ἐπιστήμης καὶ τῇ τελειοποιήσει τῶν
τηλεσκοπίων βαθμηδὸν ἀνακαλυ-
φθέντων καὶ ἀνερχομένων ἤδη εἰς
85. Ὡστε ὁ ἥλιος δύναται νὰ πα-
ρομοιασθῇ μὲ πατέρα περικυκλούμε-
νον ὑπὸ τῶν ἐχόντων διαφόρους ἡ-
λικίας καὶ ἀναστήματα τέκνων αὐ-
τοῦ. Ὅπως δὲ τὴν γῆν φωτίζει καὶ
ζωογονεῖ διὰ τῶν ἀκτίνων αὐτοῦ,
παρομοίως βεβαίως ζωογονεῖ καὶ φω-
τίζει καὶ τοὺς λοιποὺς πλανήτας,
τοὺς περὶ αὐτὸν στρεφομένους. Καὶ
ὅπως πέριξ τῆς γῆς σχηματίζει διὰ
τῶν ἀκτίνων αὐτοῦ τὰ διάφορα ἐν

τῇ ἀτμοσφαίρᾳ αὐτῆς φυσικὰ φαι-
νόμενα, τοιοῦτοτρόπως παρόμοια φαι-
νόμενα παράγει καὶ περὶ ἕκαστον
τῶν λοιπῶν πλανητῶν, ἀναλόγως
τῆς ἀπ' αὐτοῦ ἀποστάσεως καὶ τῆς
περὶ αὐτὸν κινήσεώς των. Καὶ ὅπως
διὰ τὰ ἐπὶ γῆς ὀργανικὰ ὄντα ἀνα-
γνωρίζεται ὡς ζωογόνος πηγὴ, ζωο-
γονοῦσα καὶ διατηροῦσα καὶ τρέ-
φουσα αὐτὰ διὰ τῆς θερμότητος τῶν
ἀκτίνων αὐτοῦ, οὕτω, κατὰ πᾶσαν
πιθανότητα, δυνατόν νὰ θεωρῇται καὶ
ὡς ζωογόνος πηγὴ δι' ὀργανικὰ ὄν-
τα εὐρισκόμενα ἐπὶ τῶν λοιπῶν πλα-
νητῶν. Τὸ δὲ θαυμαστότερον, τινὲς
τῶν ἀστρονόμων δὲν ἐδίστασαν νὰ θε-
ωρῶσιν ὡς πιθανὴν καὶ δυνατὴν καὶ
τὴν ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ἥλιου ὑπαρξίν
ὀργανικῶν ὄντων, κατοικούντων ὑπὸ
τὴν περικαλύπτουσαν τὴν στερεὰν
σφαῖραν τοῦ ἥλιου φωτοσφαῖραν· δι-
ότι, κατὰ τινὰς ἀστρονόμους, ὁ ἥ-
λιος ἀποτελεῖται ἐκ κεντρικοῦ πυ-
ρῆνος στερεοῦ, σχετικῶς σκιεροῦ καὶ
κατεψυγμένου, καὶ ἐκ τριῶν ὁμοκέν-
τρων ἀτμωδῶν περικαλυμμάτων, δι-
αχωριζομένων ἀπ' ἀλλήλων καθ' ὁ-
λοκληρίαν, ὧν μόνῃ ἢ μέσῃ εἶναι
φλογώδης, ὡς συγχειμένη ἐκ πεπυρα-
κτωμένων ὑλῶν, καὶ καλεῖται φωτο-
σφαῖρα.

Θ. Γ.

ΓΕΩΠΟΝΙΚΑ.

Περὶ τῆς ἐπενεργείας τοῦ
 ἰώδους φωτός ἐπὶ τῆς
 ἀναπτύξεως τῶν φυ-
 τῶν καὶ ζώων.

Πρὶν εἰπωμεν περὶ τῆς σ-ουδαίας
 καὶ ἐπωφελοῦς ἐπενεργείας, τὴν ὁ-
 ποίαν ἐπιφέρει εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν
 τε φυτῶν καὶ τῶν ζώων τὸ ἰώδες
 φῶς, κατὰ τὰ πρότινων ἐτῶν γενομέ-
 να πειράματα, πρέπει κατὰ πρῶτον
 νὰ ἐξηγήσωμεν τί καλεῖται ἰώδες
 φῶς. — Τὸ φῶς, ἐκ τοῦ ἡλίου ἐπὶ
 τὴν γῆν ἐκπεμπόμενον, περιέχει ἐν
 ἑαυτῷ συνηνωμένας ἑπτὰ ἀπλᾶς ἀ-
 κτίνας. Ὅταν δὲ σῶμά τι ἀντανα-
 κλᾷ ἐπίσης πάσας τὰς τοῦ φωτός ἀ-
 κτίνας, φαίνεται λευκόν, ἥτοι προσ-
 λαμβάνει τὸ λευκὸν λεγόμενον χρῶ-
 μα· ὅταν δὲ οὐδεμίαν ἐκ τῶν ἑπτὰ
 ἀκτίνων τοῦ φωτός ἀντανακλᾷ τὸ
 σῶμα, ἀλλὰ πάσας ἀπορροᾷ, φαί-
 νεται μέλαν (μαῦρον), ἥτοι προσ-
 λαμβάνει τὸ λεγόμενον μέλαν χρῶ-
 μα, ὅπερ δὲν εἶναι φῶς, ἀλλ' ἀπορ-
 ρόφησις καὶ κατάπνιξις τοῦ φωτός.
 Μεταξὺ τῶν δύο τούτων ἄκρων ἀ-
 χρωμάτων εὐρίσκονται τὰ ἑπτὰ ὡ-
 ραῖα τῆς ἱριδος χρώματα, ἅπερ ἀν-
 τιστοιχοῦσιν εἰς τὰς ἑπτὰ ἀπλᾶς
 ἀκτίνας τοῦ φωτός καὶ ἅπερ εἶναι
 κατὰ σειράν τὰ ἑξῆς 1) τὸ ἰώδες
 (βαθὺ κυανοῦν), 2) τὸ πορφυροῦν (βα-
 θὺ κόκκινον), 3) τὸ κυανοῦν (γαλανόν),
 4) τὸ πράσινον, 5) τὸ κίτρινον, 6) τὸ

χρυσοειδές (ξανθόν) καὶ 7) τὸ ἐρυθρόν
 (κόκκινον). Σῶμά τι εἶναι ἰώδες, ὅταν
 ἐκ τῶν ἑπτὰ ἀπλῶν ἀκτίνων τοῦ
 φωτός ἀπορροᾷ πάσας τὰς ἄλλας
 καὶ ἀντανακλᾷ τὰς ἰώδεις· πορφυ-
 ροῦν δὲ, ὅταν ἀπορροᾷ τὰς ἄλλας
 καὶ ἀντανακλᾷ τὰς πορφυρᾶς ἀκτι-
 νας, καὶ οὕτω καθέξηται. Γνωστὸν δ' ὅ-
 τι τινὰ ἐκ τῶν σωμάτων εἶναι δια-
 φανῆ, ὡς ἡ ὕλη. Διὰ τῶν σωμά-
 των τούτων αἱ ἀκτίνες τοῦ φωτός
 διαβιβάζονται εἰς ἄλλα σώματα,
 ἀλλ' ἀναλόγως τοῦ διαφανοῦς σώ-
 ματος διαβιβάζονται ἐκ τῶν ἀκτίνων
 τοῦ φωτός ἢ αἱ ἰώδεις, ἢ αἱ πορφυ-
 ραῖ, ἢ αἱ κυαναῖ, ἢ αἱ πράσινοι, ἢ αἱ
 κίτρινοι, ἢ αἱ χρυσοειδεῖς, ἢ αἱ ἐρυ-
 θραῖ, καὶ οὕτως ἀποτελεῖται τὸ ἰώδες
 φῶς, ἢ τὸ πορφυροῦν, ἢ τὸ κυανοῦν
 ἢ τὸ πράσινον, ἢ τὸ κίτρινον, ἢ τὸ
 χρυσοειδές, ἢ τὸ ἐρυθρόν. Ἐνίοτε ὁ-
 μως ὑπὸ τῶν σωμάτων ἀντανα-
 κλῶνται ἢ διαβιβάζονται δύο ἢ
 τρία ἢ περισσότερα εἶδη ἀκτίνων τοῦ
 φωτός καὶ κατ' ἀναλογίαν διαφόρους.
 Ἐν τοιαύτῃ περιστάσει παράγον-
 ται τὰ ἄλλα εἶδη τῶν χρωμάτων
 καὶ φώτων, ἅπερ εἶναι ἄπειρα καὶ
 εὐρίσκονται μεταξὺ τῶν ἀντιθέτων
 χρωμάτων, λευκοῦ καὶ μέλανος, καὶ
 τῶν ἀνωτέρω εἰρημένων ἑπτὰ ἀπλῶν
 χρωμάτων ἢ πρώτων.

Ἐκ τῶν εἰρημένων λοιπὸν γίνεται
 φανερόν, ὅτι ἐὰν θέλῃ τις νὰ σχημα-
 τίζῃ ἰώδες φῶς, πρέπει νὰ μεταχει-
 ρισθῇ πρὸς τοῦτο διαφανὲς σῶμα ἐ-

γον τὴν ιδιότητα νὰ διαβιβάζη τὰς ἰσχυρὰς ἀκτῖνας τοῦ φωτός. Τοιοῦτο δὲ σῶμα εἶναι ἡ ὑέλως ἡ ἔχουσα χρώμα ἰώδες ἢ ἰανθίνον, δηλαδὴ βαθυκυανόν.

Εἰπόντες, τί καλεῖται ἰώδες φῶς καὶ πῶς δύναται τοῦτο νὰ σχηματισθῇ, ἰδῶμεν τώρα, ὅποια ἡ ἐπενέργεια τοῦ ἰώδους φωτός ἐπὶ τῶν φυτῶν καὶ τῶν ζώων.

Κατὰ τὸ τέλος τοῦ παρελθόντος ἔτους, διὰ πειραμάτων γενομένων πρὸ πολλῶν φυσικῶν. ἀπεδείχθη, ὅτι τὸ ἰώδες φῶς ἐπιταχύνει ἐπαισθητῶς τὴν βλάστησιν τῶν σπερμάτων τῶν φυτῶν.

Πρὸ ὀλίγων ὁμῶς ἔτων ὁ ἐν Βατικῶνι τῶν Ἑνωμένων πολιτειῶν, ἡς Ἀμερικῆς στρατηγὸς κ. Πλήζοντων ἀπέδειξε διὰ πειραμάτων, ὅτι τὸ ἰώδες φῶς ἔχει μεγάλην καὶ πευδαλίαν ἐπενέργειαν ἐπὶ τῆς ὅλης ἀναπτύξεως τῶν φυτῶν καὶ τῶν ζώων. Τὰ πρὸς ἀπόδειξιν τούτου πειράματα τοῦ κ. Πλήζοντων ἦσαν τὰ ἑξῆς:

Εἰς μέγα φυτοκομεῖον σκεπασμένον μὲ ὑέλους ἰώδεις ἐφύτευσε κατὰ μήνα Ἀπρίλιον 30 κλήματα ἀμπέλου, ἀνήκοντα εἰς 10 διαφορὰς καὶ ἔχοντα ἡλικίαν ἑνὸς ἔτους. Μετὰ παρέλευσιν δὲ πέντε μόλις μηνῶν ἡ βλάστησις τούτων, τῶν ἀνευ ριζῶν φυτευθέντων κλημάτων, ἀνεπτύχθη ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε οἱ τοῖχοι τοῦ φυτοκομεῖου μέχρι τῆς ὁροφῆς ἐκαλύ-

φθησαν διὰ κλάδων φυλλοφόρων, ἐχόντων μήκος 15 μέτρων καὶ ἀνάλογον πᾶχος. Τὸ δ' ἐπόμενον ἔτος ἡ ἀμπελος αὕτη ἐκαλύφθη ὑπὸ σταφυλῶν, αἵτινες ἐζύγιζον 450 ὀκάδος, ἐν ᾧ ἐν Βατικῶνι ἡ ἀμπελος ἐν ὑπαίθρῳ δὲν καρποφορεῖ εἰμὴ μετὰ 5 ἢ 6 ἔτη ἀπὸ τῆς φυτείας της. Ἡ ἀμπελος ἐκείνη τοῦ Πλήζοντων, ἡ διὰ τῶν ἰωδῶν ὑέλων φωτιζομένη ὑπὸ φωτός ἰώδους, ἐπὶ ἑννέα κατὰ συνέχειαν ἔτη ἐξηκολούθει νὰ καρποφορῇ μετὰ τῆς αὐτῆς ἀφθονίας.

Πρὸς ἀπόδειξιν δὲ ὅτι τὸ ἰώδες φῶς ἐπενεργεῖ ἐπωφελῶς καὶ ἐπὶ τῆς ἀναπτύξεως τῶν ζώων ὁ κ. Πλήζοντων μετεχειρίσθη τὰ ἑξῆς πειράματα:

Τῇ 3 Νοεμβρίου 1869 ἐκλείτε τρεῖς χοίρους θήλεις καὶ ἓνα ἄρρενα εἰς σταῦλον, οὔτινος ἡ στέγη ἐσκεπάσθη διὰ ἰανθίνων ὑέλων, τὸν αὐτὸν δὲ ἀριθμὸν ὁμηλίκων χοίρων ἔθετεν εἰς σταῦλον, οὔτινος ἡ στέγη ἐσκεπάσθη διὰ λευκῶν ὑέλων, παρέσχε δὲ τὴν αὐτὴν τροφήν καὶ περιποίησιν εἰς ἀμφοτέρων τούτων τῶν σταυλῶν τοὺς χοίρους ἐπὶ ἑξή μηνας. Ἐν ᾧ δὲ εἰς τὰς ἀρχὰς οἱ χοῖροι τοῦ μὲ ἰανθίνους ὑέλους σκεπασμένου σταύλου ἦσαν ἐλαφρότεροι τῶν τοῦ ἑτέρου σταύλου, μετὰ ἑξή μηνας ζυγισθέντες εὐρέθησαν βαρύτεροι ἐκείνων κατὰ 34 λίβρας.

Μόσχος δὲ ἰσχνὸς καὶ ἀδύνατος θεωρηθεὶς ὑπὸ τῶν κτηνοτρόφων ὡς

ἀνεπίδεκτος ἀναπτύξεως, τεθείς ὑπὸ τοῦ κ. Πιλήζοντων ἐντὸς σταύλου, πεφωτισμένου δι' ἰανθίνων ὑέλων, ἀνέλαθεν ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν ὑγείαν καὶ δύναμιν καὶ μετὰ 50 ἡμέρας τὸ σῶμά του ἠϋξήσε κατὰ 15 ἑκατοστὰ τοῦ μέτρου· φθάσας δὲ εἰς ἡλικίαν 14 μηνῶν ἔγεινε ταῦρος ὡραιότατος καὶ εὐτραφέστατος.

Ἡ ἀνακάλυψις αὕτη τῆς σπουδαίας ἐπενεργείας τοῦ ἰώδους φωτὸς ἐπὶ τῆς ἀναπτύξεως τῶν φυτῶν καὶ τῶν ζώων προμηνύει μεγάλας ὠφελείας εἰς τὴν γεωργίαν, τὴν κτηνοτροφίαν καὶ τὴν κηπουρικὴν, ἵσως δὲ καὶ εἰς τὴν τῶν βρεφῶν περιποίησιν καὶ σωματικὴν ἐνίσχυσιν.

Θ. Γ.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Πολλάκις ἐγένετο λόγος περὶ ἀνθρώπων ταφέντων ἐν καταστάσει ληθαργίας καὶ νομισθέντων ὡς νεκρῶν. Ἡ ἀγωνία τῶν δυστυχῶν τούτων, ἀναλαβόντων αἰφνης τὰς αἰσθήσεις των ἐν τῷ τάφῳ, διαφεύγει βεβαίως πᾶσαν περιγραφὴν. Εὐρέθησαν νεκροὶ ἀνεστραμμένοι ἐν τῷ τάφῳ καὶ ἡ θέσις των ἐμαρτύρει τὰς φρικτῶδεις βασάνους, ἃς ὑπέστησαν ὑπὸ τὸ κρύον γῶμα. Πολλάκις ἐπεστήθη ἡ προσοχὴ τῶν ἀρμοδίων ὅπως μὴ θάπτωσιν ἀμέσως τοὺς νεκρούς. Ὑπάρχουσι πολλοὶ ἀπαισιοδοξοί, τὴν ἀπαισιοδοξίαν εἰς μέγαν βαθμὸν ἀναβιβάζοντες, οἵτινες φρονοῦσιν ὅτι ἐξ 100 ἀνθρώπων, θάπτονται ἐν σκουρῇ, οἱ 10 ἢ 15 αἰθονται

ὑπὸ τὸ γῶμα ζῶντες· διὰ τοῦτο ἐν πλάτῃ πόλεσι τῆς Εὐρώπης ὑπάρχει αἰτερον μέρος, ἐν ᾧ κατατίθενται οἱ κροὶ καὶ μόνον μετὰ παρέλευσιν 48 ὥρῶν ἀπὸ τοῦ θανάτου θάπτονται. ἤττον καὶ ἐν αὐτῇ τῇ πεπολιτισμένῃ ἑρῳπῇ συμβαίνουσιν ἐνίοτε ἐκθερὰ ἐκρήματα.

Ἐν τινι τῶν τελευταίων φύλλων σπουδαίας εὐρωπαϊκῆς ἐφημερίδος ἀναγίσκουμεν τὴν ἐπομένην προτροπὴν πρὸς τοὺς ἰατρούς, « Ἰατροί, προσέχετε! ἐν σπουδῇ καταδικάζετε εἰς τὸν τάφον τοὺς νεκρούς, οὓς προσκαλεῖσθε νὰ ἐτάσῃτε! » Δύο παραδείγματα κατεσπασμένης ἀποφάσεως τοῦ ἰατροῦ προῦκασαν τὴν προτροπὴν ταύτην τῆς εὐρωπαϊκῆς ἐφημερίδος. Ἐν τινι κώμῃ Γαλλίας πτωχὸς ἐργάτης, περιπατῶν τῇ ὁδῷ, κατέπεσεν αἰφνης ἀναίσθητος. Ἰατροὺς προσκληθεὶς καὶ ἐξετάσας τὸν πατιθέμενον νεκρὸν, ἐδήλωσεν ὅτι ὁ θάνατος προήλθεν ἐξ ἀνευρύσματος. Μετὰ τὴν δὴλωσιν ταύτην τοῦ ἐπιστήμονος παρσκευαὶ ἐγένοντο πρὸς τὰς τῶν νεκρῶν Εὐτυχῶς ὁ ἱερεὺς ἐξέφρασεν ἀμφιβολίᾳ πρὸς τὴν διάγνωσιν τοῦ ἰατροῦ καὶ διέταξεν ὅπως ἀναβληθῇ ἡ κηδεία ἕως 48 ὥρας. Θὰ ἔλεγε τις ὅτι ὁ ἱερεὺς οὗτος ἐνεπνεύσθη πράγματι· διότι καὶ ἡ παρέλθῃ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα ὁ ἐργάτης ἠγέρθη καὶ ἐζητήσε νὰ πητέϊον. Μετὰ ταῦτα ἀνέλαβε μικρὸν καὶ μικρὸν τὴν ὑγείαν καὶ νῦν ἔχει κάλλιστον.

Δεύτερον. Νεαρὰ κόρη, ἐν Γαλλίᾳ πάλιν, ἠσθένησε καὶ μετὰ τρεῖς ἐβδομάδας ἀπέθανεν. Ἐτοιμάσθησαν τὰ τῆς κηδείας· μία ἔτι ὥρα καὶ ἡ ταλαίπωρος κόρη θὰ ἐθάπτετο ζῶσα, ὅτε, ἐξ ἄλλου,

οὐ φερίετο ὡς νεκρί. Καθ' ἣν στιγ-
νὴν αὐτὴν ἐν τῷ φερέτρῳ, ἤνοι-
σάντες τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ ἑρρηξε
τὴν φρίκη ἐπὶ τῇ θύλᾳ τῶν ἱερέων,
λαμπάδων, τῶν ὀλοφρυομένων συγ-
γών, τοῦ συρρεῦσαντος πληθους.

Τὰ συγχάνεις ἐπαναλαμβάνόμενα φη-
σὶ ταῦτα γεγονότα ἔρξαντο σπουδαίως
κρυβεῖν τὴν δημοσίαν γνώμην.

Ἀρὰ γε, ἐρωτῶσί τινες, πόσα ἑκατομ-
ρια δυστυχῶν ἀνθρώπων ἐτάφησαν
ὡς ἀπὸ καταβολῆς κόσμου καὶ μάλι-
κιν καὶ ἐπιδημιῶν; Ἐὰν ταῦτα συμ-
βῶσι καὶ νῦν ἐπὶ ἐν τῇ πεπολιτισμένῃ
ἐσθλῇ, τί ἄρὰ γε συμβαίνει παρ' ἡ-

..

Εἰς γὰρ Γαλλικῷ τινὶ γεωγραφικῷ φύλλῳ
δημοσιεύθη ἑκτενὲς ἄρθρον περὶ τῶν με-
γίστων γεφυρῶν τοῦ κόσμου, τῶν ὁποίων
ατασκευὴ τιμᾷ τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα.

Πληρὴς αὐτῶν κατάλογος περιλαμ-
νει 53 γεφυράς ἐν Ἀγγλίᾳ, Γαλλίᾳ,
Γερμανίᾳ, Ἰνδωμέλαις Πολιτεῖαις, Ὀλ-
νδία, Αἰγύπτῳ, Ἰνδία καὶ ἄλλαχοῦ.
ἡμεγίστη πασῶν, λόγῳ μήκους, εἶναι
τὸ γέφυρα τῆς Βενετίας, 3603 μέτρων.
ἡ δ' αὐτὴ ἡ τοῦ Tay ἐν Ἀγγλίᾳ,
55 μέτρων, ἡ τοῦ Μοντρεάλ, 2617
μέτρων, καὶ ἡ τοῦ Πακερσβούργου ἐν
Γερμανίᾳ 2147. Αἱ μικρότεραι τῶν ἀ-
νεκδοκίμων ἐν τῷ καταλόγῳ εἶναι ἡ ἐπὶ
τῇ Νέβα τῆς Πετροπόλεως γέφυρα, 405
μέτρων, καὶ ἡ τοῦ Ροκεφραβῶ ἐν Γαλλίᾳ,
100 μέτρων.

Ἀναγινώσκουμεν ἐν τῷ «Ἀνατο-
λικῷ Ἀστέρι» Κωνσταντινουπόλεως
τὰ ἐπόμενα:

Γνωστὸν ὑπάρχει ὅτι ὁ τῆς Μητροπόλεως
Νεοκαισαρείας ἐπίσκοπος Νικοπόλεως κ.
Γεννάδιος κατηγορήθη ὑπὸ τῶν ἐπαρχιωτῶν
αὐτοῦ, καὶ ἐδέχτην ὅπως σταλῇ ἐξαρχικῶς
πρὸς ἐξέλεξιν τῶν κατ' αὐτοῦ παραπόνων
ὁ παρα τῷ μητροπολίτῃ Νεοκαισαρείας
πρώτην Ἀριίδης κ. Διονύσιος. Αἱ σταλεῖσαι
ὑπ' αὐτοῦ ἐκθέσεις ἐθεωρήθησαν πρὸς τινων
συνοδικῶν μελῶν μεροληπτικαὶ καὶ διὰ τοῦ-
το ἐδέχτην ὅπως καὶ δευτερος διορισθῇ ἐξαρ-
χος ὁ ἡγούμενος τῆς μονῆς Σουμελά κύρ
Παρθένης, οὗτινος ὁμῶς αἱ ἐκθέσεις ἐφάνη-
σαν ἐπίσης μεροληπτικαὶ κατ' ἀντιπεπονη-
τά λόγον τοῦ πρώτου ἐξάρχου. Πρὸς ἀπο-
φυγὴν πάσης ὑποψίας ἡ Μ. Ἐκκλησία καὶ
τρίτον ἐξαρχικὸν διορισμὸν ἐνέκρινεν ἐν τῷ
προσώπῳ τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου Τρα-
ζοῦντος κ. Γρηγορίου. Ἐλπίζουμεν ὅτι ἡ
τρίτη ἐξαρχία ἔσται ἀποτελεσματικὴ.

— Τῷ παρελθόντι Σαββάτῳ μετέ-
βη εἰς Πλάτανα ἡ Α. Π. ὁ Μητρο-
πολίτης ἡμῶν κ. Γρηγόριος, καὶ ἐκεῖ-
θεν ἐπεσκέψατο καὶ τινὰ τῶν πέριξ χω-
ρίων.

— Εὐχαρίστως ἀναγγέλλομεν, ὅτι ὁ
ἐλλογιμώτατος Γυμνασιάρχης ἡμῶν
κ. Κ. Ξανθόπουλος πρὸ ἡμερῶν πα-
ρέδωκεν εἰς τὴν Ἐφορείαν τῶν ἐνταῦ-
θα ἐκπαιδευτηρίων κατάλογον τῶν εἰς
τὸ ἡμέτερον Γυμνάσιον φοιτῶντων
ἐπιμελῶν μὲν καὶ κοσμίων, ἀλλ'
δεῶν μαθητῶν ἡ δ' Ἐφορεία
τὴν ἐξέλεξιν τοῦ καταλόγου
παρέσχε τὰ παρὰ τῶν με-
τῶν ἀπαιτούμενα εἰσι-
τά κρῖνομεν προσῆκον
μὲν τὴν ἐνταῦθα τε καὶ
δοθεῖσαν κατηγορίαν,

τοῦ Φροντιστηρίου, οὐχὶ δὲ καὶ εἰς τοὺς ἐνδεδεῖς μαθητάς τῆς Ἀστικῆς Σχολῆς καὶ τῶν παραρτημάτων αὐτῆς, εἰς οὓς εἶχον δοθῇ καὶ πέρυσιν καὶ ἐφέτος δίδονται δωρεὰν εἰσιτηρία, μετὰ τῆς ἀπαιτουμένης, ὡς εἶκος, αὐστηρᾶς ἐξελέγγεως· καὶ πέρυσιν ἡ Ἐφορεία κατέβαλεν ἀξιεπαίνους φροντίδας, ὅπως καὶ τοὺς ἀπόρους μαθητάς τοῦ Φροντιστηρίου, καθὼς καὶ τὰς τοῦ Παρθεναγωγείου ἐνδεδεῖς μαθητρίδας, ὑποβοηθήσῃ, ὥστε νὰ μὴ στερῶνται τῆς ἐκπαιδεύσεως μόνον καὶ μόνον διὰ τὴν ἀδυναμίαν αὐτῶν εἰς τὸ νὰ πληρώσωσι τὴν τιμὴν τῶν εἰσιτηρίων.

— Μετ' εὐχαριστήσεως πληροφορούμεθα, ὅτι ἐπὶ τέλους ἐν τῷ χωρίῳ τῶν Σουρμένων Ἰσὶ α' ἐπέλθον ἡ ἀπαιτουμένη ὁμόνοια καὶ συνδιαλλαγή κατὰ συνέπειαν τῶν ἀποφάσεων, αἱ ὁποῖαι ἐγένοντο ἐν τῇ συγκροτηθείσῃ τῇ παρελθούτῃ Κυριακῇ γενικῇ συνελεύσει κώδεξων κατοίκων τοῦ χωρίου τούτου κρῦον γὰρ προεδρείαν τοῦ πρωθιερέως σοχὴ τῶν ἀρατικοῦ ἐπιτρόπου αἰδεσιμωαμένως τοὺς νῦν Ἡλία. Κατὰ τὰς ἀποφάσεις ἀπαισιόδοξας, δεκχέταρμελῆς Ἐπιτροπὴν βαθρὸν ροντίζει περὶ τῆς εἰσπράξεως ἐκ τῶν ἐκπαιδευμένων τε καὶ νέων τῆς ἐκεῖ Ἐκκλησίας,

τῆς Ἐκκλησίας· πάντες δὲ οἱ καὶ ἐκ συμφώνου παρεδέχθησαν τὴν τήρησιν Ἀστικῆς Σχολῆς μὲ ἐξέεις, ἡ δὲ Ἀδελφότης α' Ὁμόνοια νεδεχθῇ νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν Σχολαίαν.

— Μανθάνομεν, ὅτι ὁ καθηγητῶν μαθηματικῶν κ. Μ. Δεράους ποῖος ἐπρόκειτο νὰ συμφωνηθῇ διὰ ἐνταῦθα Γυμνάσιον, διορίσθῃ ὑπὲρ ἐν Ἀθήναις Ὑπουργείου τῆς Δημ. Ἐκπαιδεύσεως καθηγητῆς τῶν μαθηματικῶν ἐν τῷ Γυμνασίῳ "Ἀρτη

— Τῇ παρελθούτῃ Δευτέρᾳ ἡμερᾷ πλῆρης ἡμερῶν ἡ χ' Ἀνθ. Μ. Μιχαηλίδου, μήτηρ τοῦ συμπολίτου ἡμῶν κ. Ἰωάννου Μιχαηλ καὶ τῇ ἐπιούσῃ ἐκηδεύθη μετὰ προσηκούσης τιμῆς, καθ' ἑσόμενα μακαρίτις διὰ διαθήκης αὐτῆς ἀφιερῶσαι εἰς μὲν τὰ ἐκπαιδευτικὰ τῆς ἡμετέρας Κοινότητος λίρας μανικὰς πέντε, εἰς δὲ τὸν ἐντὶ Φιλεκπαιδευτικὸν Σύλλογον «Ἐφῶντα» λίρας τρεῖς. Τὸν ἐπικηρύλλον αὐτῆς ἐξεφώνησεν ὁ πρωτογεῖλος αἰδεσιμώτατος παπᾶ Ἰωάν. Οἰκονόμος Ὀλύμπιος.

Πιστεύομεν ὅτι τὸ ἀγαθὸν πείραγμα τῆς φιλομουσίας τῆς μακαρίτιδος θέλουσι μιμηθῇ καὶ ἄλλαι, ὅτι τῆς προόδου τῆς φίλης πατρίδος.

ΠΟΙΗΣΕΙΣ

Εὐχή.

"Ἐσπετέ μοι, Μοῦσαι, Διὸς αἰγιόχοιο θυγατρεις,
 Γερβασίῳ κλυτοῦ ἔργματα ἀμέροια.
 «Πληθὺν ἤλεις οὐ μυθισόμει' ἀλλὰ τοι αὐτως
 αἰὲν εἰσὶν πατρὶ πρόρρονες εὐξόμεθα:
 Ζεὺ πάτερ, ὅς θνητεύειν ἤδ' ἀθανάτοισιν ἀνάσσεις,
 κλυθ' ἡμέων αὐδῆς τοῦτό σε λισσομένων.
 Γερβάσιον ζώην ἀγαθὴν βίον μηλεβοτῆρα,
 ἡμέτερόν τε αἰὲ κτῶμόν' ἀσπάσιον.
 "Ὅρρα ὁ πλείονα ἤδ' ἀριθέετα ἔργματα ῥέξας
 εὖχος εἴη τάτρης ἄσπετον ἤδ' ἀγλαόν».
 Ζώης δὲ πολλοὺς περιτελλομένους ἐνιαυτοὺς,
 Χαλδείης ζαθέης κυδάλιμ' ἀρχιθύτα.
 Αἶ γάρ, κύδιστε Κρονίδη, ἐπινεύσεις ὄρρα
 τοῖσι βροτοῖσιν αἰὲ χάρμα γένοιτο τόδε.
 Πολλοὺς ἤδ' ἐσθλοὺς ἔτι δὲ γενεῇ πολυπενθεῖ
 ὧς ἀναφαίνεσθ' ὡς Γερβάσιος γεραρός.
 Οἷ ρα μεμαότες ἔργ' ὄμῳτον ποιεῖν περικλειτὰ
 ἔρξουσιν μάλα πόλλ' ἥτε Γερβάσιος.
 "Ἐθνεῖ ἤδ' ἐ βροτοῖς πᾶσιν τόδε ἤλυθ' ὀνήσει,
 αὐτοῖς δ' ἔσσεῖται κῦδος ἐν ἐπλοτέροις.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει τῇ 2^ῃ Σεπτεμβρίου 1885.

Ι. Ω.

Γόος

(Ἄσμα ἐκ τοῦ «Βρυκόλακος»)

"Ἀσπλαγγνέ μου πάτερ, μήτερ ἀπηνῆς,
 τοῦ πτωχοῦ σας τέκνου γίνεσθε φινεῖς!
 Σὺ πρὸς πλούτη χαίνων καὶ περιωπᾶς
 θέλεις ν' ἀποπνίξης εὐγενῆς ῥοπα.
 αὕτη δ' εἰς προλήψεις εἴκουσα οἰκτρῶς
 τοὺς μυχοὺς σπαράττει φίλης θυγατρὸς.
 "Ἡκιστα σᾶς μέλει εἰς χρυσοῦν κλωθὸν
 ἂν κλεισμένον μείνη τὸ πτηνὸν βωβὸν

Ίσως σὰς βαρύνει, σὰς λυπεῖ πολὺ
 πνίξατέ το τότε τὸ κακὸν πουλί.
 Μὴ τὸ θέσῃς ὅμως μὲ δεσμ' ἀπηνῆ
 πάντα νὰ σφαδάζῃ, πάντα νὰ πονῇ!

Παρηγορία

(Ἄσμα ἐκ τοῦ «Βρυκόλλας».)

Τὸ μαρτύριόν σου μέγα, τὰ δεινὰ σου πείρα,
 συγκινοῦσι, προκαλοῦσι δάκρυα διάπυρα!
 ἀλλὰ θάρρει· εἶμαι πάλιν ἡ αὐτὴ, δὲν ἤλλαξα
 ἀθικτον τὸν θησαυρόν σου τὸν καλὸν ἐρύλασα.
 Κεκτηκὼς ἂν ᾖται πλάνης, ἂν οἰκτρὸν ναυαγίον,
 (δεικνύουσα τὴν καρδίαν)
 ἐδῶ ἄνεσιν θὰ εὖρης, ἐδῶ ὄρμον ἄγιον.

Ἄν σκληρῶς ἐτραυματίσθῃς κ' ἔμεινες ἀπτέρωτος,
 πέτα πάλιν, ἀετέ μου, μὲ πτερὰ τοῦ ἔρωτος.

Περὶ σὲ ἂν ἔρπουσιν ὄφεις, ἐπ' αὐτῶν σὺ πάτησον
 κ' ἐπηρμένῃν τὴν ωραίαν κεφαλὴν σου κράτησον
 πρὸς μεγάλα καὶ γενναῖα ἔργα πάντας βίασον
 καὶ συγκρότει ἐκ τοιοῦτων ἐμπνευσμένον θίασον.

ΠΑΡΕΡΓΑ

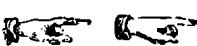
1. Αἶνιγμα.

Εἶμαι πάθος φρικαλέον, πάθος εἶμαι
 φοβερόν.

Ἄν μὲ ἀποκεφαλίσῃς,
 ἄλλο πάθος θ' ἀπαντήσῃς,
 ἄλλο πάθος, ἀλλὰ πάθος τῆς καρδίας
 θλιβερόν.

2. Γρίφος

3. Γρίφος.

 (ὄνομα θηρίου εἰς πλ.
 θυντικὸν ἀριθμὸν) ρ (ἐκφρασις θλίψεως
 καὶ ἀπελπισίας).

Γ. Π.

Λύσεις τῶν ἐν τῷ 41ῳ τεύχει.

1) Θρίαμβος-ἱαμβος-θάμβος. 2) Ἐλαφὸς
 ἔλα Φρέσω. 3) Ὅσιρις-ἱρις-ρίς-ἴς. 4) χφ
 ὀρά. 5) Φίλει ὡς μισήσῃν καὶ μίσει ὡς φ
 λήσῃν (πρεισέρρησεν ὅμως κατὰ παράφρ
 μὴν λάθος τυπογραφικὸν ἐν τῷ λογογράφῳ).